12/12/2024

Ιερομάρτυς Άγιος Σεραφείμ επίσκοπος Φαναρίου, το κλέος των Αγράφων – Του Μυργιώτη Παναγιώτη

/ Γνώμες

Άγιος Σεραφείμ ο ιερομάρτυς, επίσκοπος Φαναρίου, αγωνιστής του Χριστού και πατριώτης υπέρμαχος της ελευθερίας των υπόδουλων Ελλήνων. Γεννήθηκεκατά τον 16ο αιώνα, δεν γνωρίζουμε την ακριβή ημερομηνία, εις το χωριό Μπεζούλα του ν. Καρδίτσης. Γεννήθηκε σε οικογένεια θεοσεβή και διαπαιδαγωγήθηκε « εν νουθεσία Κυρίου». Διδάχθηκε από τους γονείς του Σωφρόνιο και Μαρία να αγαπά τα πνευματικά και τον Θεό και να απεχθάνεται τις δόξες, τις τιμές και τις αμαρτωλές απολαύσεις. Το βαπτιστικό του όνομα ήτο Σωτήριος. Έτρεφε μεγάλη ευλάβεια στους ιερείς και ήτο υπάκουος στους γονείς του και στους συγχωριανούς του. Οι γονείς του τον έστειλαν και έμαθε τα θεία γράμματα στο

μοναστήρι του Αγίου Παντελεήμονος πλησίον του χωρίου του. Διακρίθηκε στην σχολική ζωή όντας ευφυής και επιμελής.

- Μυργιώτης Παναγιώτης, Μαθηματικός

Εγκατέλειψε τα εγκόσμια, αφού η φλόγα του μοναχισμού του πύρωνε την καρδιά. Περιήλθε τα μοναστήρια των Αγράφων και αποφάσισε να μονάσει στο μοναστήρι το επονομαζόμενο«Κορώνα» και «Κρυερά Βρύσις».Εκεί, κοντά σε ενάρετους και ασκητικούς μοναχούς άρχισε έναν αγώνα σκληρό μιμούμενος και παραδειγματιζόμενος από τις αρετές των συμμοναστών του. Γρήγορα εκάρη μοναχός, λαμβάνοντας το όνομα Σεραφείμ. Με την σύμφωνη γνώμη όλων χειροτονήθηκε διάκονος και αργότερα ιερέας. Συνέχισε με ζήλο την αγγελική ζωή.

Μετά από μικρό χρονικό διάστημα ο Αρχιεπίσκοπος Φαναρίου και Νεοχωρίου κοιμήθηκε,.Διάδοχός του εκλέχθηκε ομόφωνα ο Άγιος.Αποδεχόμενος το βαρύ φορτίο της αρχιεροσύνης με ζήλο και επιμονή ποίμαινε το ποίμνιό του χωρίς να λογαριάζει κόπους και θυσίες.Είχε την αίσθηση ότι ήταν δούλος ανάξιος και θεωρούσε ότι δεν έπραττε έργα θεάρεστα. Για τον λόγο αυτό παρακαλούσε τον Θεό να τον αξιώσει του μαρτυρίου.

Ο Θεός τον αξίωσε του μαρτυρίου, όπως ζητούσε. Ιδού πως. Το έτος 1601 ομητροπολίτης Λαρίσης Διονύσιος συγκέντρωσε αριθμό ανθρώπων και κήρυξε επανάσταση κατά των Τούρκων. Η προσπάθεια απέτυχε. Ο Διονύσιος συνελήφθηκε και φονεύτηκε. Ο Άγιος δεν είχε πολλές επαφές μαζί του. Με το ταραγμένο κλίμα των ημερών, λόγω των γεγονότων, ο Άγιος πήγε στο Φανάρι για να μοιράσει στους αγάδες τα συνήθη δώρα. Οι Τούρκοι αγάδες φθονούσαν και ζήλευαν τον Άγιο για το έργο του και ζητούσαν αφορμή να τον φονεύσουν ή να τον αναγκάσουν να αλλαξοπιστήσει. Βλέποντάς τον οι αγάδες έλεγαν μεταξύ τους: «Και αυτός μαζί με τον Διονύσιο ήταν». Ακούγοντας ο Άγιος ερωτά για ποιον αναφέρονται. Τότε οι αγάδες με θυμό του λέγουν: «Πώς τολμάς και εμφανίζεσαι μπροστά μας;,Θα λάβεις αυτό το οποίο σου πρέπει εκτός, αν θελήσεις να αφήσεις την πίστη σου».

Ο Άγιος τα άκουσε ψύχραιμος.Μέσα του ξυπνά η επιθυμία του μαρτυρίου και απαντά: «Όλοι οι Χριστιανοί το γνωρίζουν και εσείς το ομολογείτε ότι είμαι αμέτοχος και για κανένα λόγο δεν θα αφήσω τον γλυκύτατο Ιησού και να συνταχθώ με τον διάβολο. Ελπίζω από τον Δεσπότη μου να τύχω περισσότερης τιμής και την δική σας τιμή δεν καταδέχομαι».

Ακούσαντες αυτά οι αγάδες εξαγριώθηκαν και βιαίως τον έφεραν στον ηγεμόνα ζητώντας να τον βγάλει από τη ζωή με κακό θάνατο. Ο ηγεμόνας άρχισε με ήρεμο

τρόπο να προσπαθεί να καλοπιάσει τον Άγιο και να τον πείσει να απαρνηθεί τον Χριστό. Προσποιείται ότι λυπάται να τον θανατώσει γιατί τον βλέπει ως άνθρωπο καλό, ο οποίος παρασύρθηκε από τον κακό Διονύσιο. Ο Άγιος απαντά: το γνωρίζεις ότι είμαι αναίτιος αλλά εγώ την πίστη μου δεν θέλω να αρνηθώ, ούτε να χωριστώ από τον γλυκύτατό μου Δεσπότη και Θεόν. Χίλιους θανάτους να λάβω για το όνομά του το Άγιο, θα είναι χαρά και ευφροσύνη. Ο ηγεμόνας μόλις άκουσε αυτά διέταξε να τον βασανίσουν, να τεμαχίσουν την μύτη του και να τον βάλουν στην φυλακή χωρίς νερό και τροφή, με την ελπίδα να καμφθεί το γενναίο φρόνημα του Σεραφείμ. Μάταια. Στην φυλακή ο Άγιος δόξαζε και ευχαριστούσε τον Θεό και τον παρακαλούσε να του δώσει δύναμη να αντέξει τα βάσανα.
Ο ηγεμόνας ζήτησε και έφεραν τον Άγιο ενώπιόν του και προσποιούμενος τον καλό και τον φίλο τον ρωτά αν άλλαξε γνώμη και τον συμβουλεύει, ως φίλος, να αλλάξει πίστη. Ατάραχος απαντά ο Σεραφείμ: «Έπρεπε να μη σου δώσω καμμιά απάντηση, γιατί λέγεις ότι είσαι φίλος και μου δίνεις ασεβή συμβουλή να αφήσω τον Ποιητή και Πλάστη Ιησού Χριστό και να πιστεύσω σε έναν ψεύτη προφήτη και ασεβή άνθρωπο. Δεν πρόλαβε ο Άγιος να τελειώσει τον λόγο και ο ηγεμόνας δίνει εντολή βασανισμού του,· να τανύσουν τα χέρια και τα πόδια, να βάλουν επάνω στην κοιλιά βαριά πέτρα και να αρχίζουν να ξεσχίζουν την σάρκα του. Ο Άγιος έχαιρε για το πάθος το οποίο ζούσε εξ αιτίας της πίστης του.

Ο ηγεμόνας δεν άντεχε να βλέπει τον Άγιο να δοξολογεί τον Θεό και διέταξε να τον παλουκώσουν και να πεθάνει με αυτό τον φρικτό θάνατο. Στον τόπο του μαρτυρίου μια αράπισσα έβριζε χυδαία τον Χριστό και τον Άγιο, οποίος μιμούμενος τον Χριστό, συγχωρούσε την γυναίκα.

Η Αγία εκκλησία μας τιμά την μνήμη του την 4η Δεκεμβρίου (ημέρα της κοιμήσεως). Εις την Ι. Μονή Κορώνης λιτανεύεται η κάρα του την τελευταία Κυριακή του Σεπτεμβρίου. Εις την Καρδίτσα, της οποίας είναι πολιούχος, την Κυριακή των Μυροφόρων.

